

הכהניסטים החדשים

נערכים לפעולה

עמ' 3

זו הדרך

زوهديره ZO HADEREKH

גיליון 49 / 21 בדצמבר 2022

העובדים אינם פיונים על לוח השחמט

צילום: איגוד השחמט העולמי

כי כוחו חסר גבולות. מזכ"לית הסתדרות המורים הביעה אמנם התנגדות מגומגמת למהלכי הצמד נתניהו-מעוז, אך לא נקטה כל צעד מעשי (הכרזת סכסוך עבודה, למשל) לקטיעתם. היא כלל לא התייחסה לשאלה: מדוע משקיע משרד החינוך כשני מיליארד שקל למימון אותן "תוכניות חוץ", שתפקידן העיקרי הוא הפרטה חשאית של מערכת החינוך.

אשר להסתדרות, זו אישרה את סכסוך העבודה ברשות הטבע והגנים, כפי שצוין בפתח הרשימה, אך נמנעת מהכרזת סכסוך כללי במגזר הציבורי. בכוחה של הכרזת סכסוך בלבד לא תחתירה לביתור מנגנוני המדינה ולקדם את המערכה לשיפור תנאי השכר וההעסקה. בלא הכרזה נוצר מצב אבסורדי בו מועברים עובדים מתפקיד לתפקיד וממקום עבודה אחד לאחר, שעה שנציגיהם בהסתדרות לא מנידים עפעף. גם במשבר הקורונה נתנה ההסתדרות יד למהלכים דומים, והגיעה העת לשים לכך סוף.

חינוי לפרוץ את השקט התעשייתי בו זוכה הממשלה הנוכחית, המתדלקת את יוקר המחיה לשמחת המעסיקים ובעלי ההון (תזכורת: הבנקים הרוויחו השנה יותר מ-17 מיליארד שקל - שיא כל הזמנים!), ומסרבת להעניק לעובדים תוספות שכר שיפצו ולו במעט על יוקר המחיה.

ההסתדרות פרסמה השבוע כי בכוונתה לקיים שורה של מחאות ציבוריות נגד יוקר המחיה (ר' ידיעה בשער האחורי) ולתבוע את העלאת שכר המינימום (תוספת קטנה של 700 שקל לחודש). אולם המרכיב העיקרי בכל תוכנית למאבק ביוקר חייב לכלול תוספות שכר ריאליות עבור כלל העובדים - ובמקרה זה הוא נעדר. יש לקוות כי בדומה לעבר, ייטלו על עצמם ועדי עובדים מיליטנטים את האחריות להוביל את המערכה ויקבעו בעצמם את יעדי המאבק במעסיקים ובממשלה.

1,500 עובדי רשות הטבע והגנים הודיעו שיפתחו בשביתה בסוף חודש דצמבר. זאת בתגובה לכוונות הממשלה להוביל שינוי מבני ברשות כמימוש דרישות בהן נקבה סיעת עוצמה יהודית בהסכם הקואליציוני. לפי ההסכם, צפויה היחידה הארצית לפיקוח בשטחים הפתוחים (הסיירת הירוקה) לעבור לסמכות המשרד לביטחון לאומי בראשותו של איתמר בן גביר.

ועד העובדים של הרשות סבור, כי העברת היחידה (הזכורה לרעה בשל פעילותה נגד תושבי הנגב הערבים-בדואים) לידי בן גביר תגרוור הרעה מידית במצב העובדים, בזכויותיהם, בביטחונם התעסוקתי ובכוחם הארגוני. "ההחלטה נתקבלה מבלי שנוהל כל משא ומתן מקדים עם נציגות העובדים", נכתב במכתב למנכ"לית הרשות רעיה שורקי.

יותר מעשרים מינהלות, אגפים ורשויות צפויים לעבור "מיד ליד" בין משרדי הממשלה. זאת בעקבות ההסכם הקואליציוני והשבעת ממשלת הימין "מלא-מלא" ב-25.12. מסחר ציני זה בתקנים ובתפקידים פירושו חוסר ודאות תעסוקתית עבור אלפי עובדים.

לאחרונה הופנתה האש הציבורית במיוחד כלפי השר המיועד במשרד ראש הממשלה, הגזען וההומופוב אבי מעוז, הצפוי לקבל אחריות ל"תוכניות החוץ" של משרד החינוך. אך עוצמה יהודית אינה הבעיה היחידה (ר' כתבה בעמ' 3). הבעיה העיקרית היא התנהלותו של ראש הממשלה המיועד בנימין נתניהו בכללותה. זה רואה בעובדים, במקרה הטוב, פיונים להקרה על לוח השחמט.

היענותו של נתניהו לדרישה לפרק ולהרכיב משרדי ממשלה חושפת את כוונתו הברורה להחלישם. נתניהו, הפועל כתמיד בהתאם לתפיסותיו הניאו-ליברליות, משוכנע

מכתבים למערכת

לוחמים לשלום נגד ממשלת הימין

בחסות הסערה סביב מינויו של אבי מעוז הגזען החשוך לשר החינוך המשלים במשרד ראש הממשלה, מתקבעת בישראל ממשלת עליונות יהודית "על מלא". על פי השקפתם של חברי הקואליציה המתהווה, רק ליהודים טהורים מגיעות זכויות משום שהם "בעלי הבית". לעומת זאת, אלה שאינם יהודים, אלה שאינם יהודים דיים או רחמנא ליצלן פלסטינים - הם נחותים בדרגות שונות ומגיעות להם זכויות פחותות.

מדיווחים בתקשורת עולה, כי ההסכמים הקואליציוניים המתגבשים ימסדו עוד יותר את מדיניות האפרטהייד המיושמת בשטח. העברת הסמכויות על מג"ב לאיתמר בן גביר והעברת הסמכויות על המינהל האזרחי לבצלאל סמוטריץ' - מעניקות כוח עצום לשני אנשים קיצוניים ומסוכנים, המקדמים אג'נדה של עליונות יהודית ומשיחיות לאומנית. במקרה של המינהל האזרחי, מדובר בסכנה מיידית לשלומם של הפלסטינים באזור.

לכן פנו תנועת לוחמים לשלום יחד עם שורה של ארגונים ופעילי זכויות אדם ליועצת המשפטית לממשלה, בדרישה שתודיע כבר מעכשיו: ההסכם הקואליציוני אינו חוקי וחסר תוקף. הוא מעניק לאזרחים סמכויות ניהול שטח כבוש בו פועל ממשל צבאי, ובו הסמכויות לשמירת הסדר הציבורי ולאכיפת החוק נגד הפלסטינים נתונות אך ורק למפקד הצבאי והכוחות שהסמך מטעמו. לפיכך, העברת הסמכויות נוגדת באופן מוחלט את החוק הבינלאומי, את פסיקות בית המשפט העליון, ואת המדיניות של ממשלות ישראל לדורותיהן. אחרי הרבה מדי שנים של עצימת עיניים מצד הקהילה הבינלאומית - כבר לא ניתן להתעלם מהמציאות ומהמשטר האלים, הדכאני והגזעני שמשליטה ישראל.

אך מערכת החוק בישראל לא רק מתנהלת ברפיסות מול האלימות הגזענית והטרור היהודי נגד הפלסטינים ופעילי זכויות האדם, אלא להיפך: היא תומכת באלימות ומגבה אותה, ומסייעת למסד את האפליה ואת השליטה הברוטלית.

בחודשים האחרונים פנינו לממשל האמריקאי ולא יחוד האירופי וביקשנו מהם להשתמש בכלים העומדים לרשותם, כדי להטיל סנקציות על המעורבים בהפרות זכויות האדם החמורות בשטחים. הקהילה הבינלאומית חייבת לפעול. כל מדינה אחרת שהייתה ממסדת משטר אפרטהייד גזעני ומנהלת הונאה של הקהילה הבינלאומית כאילו מדובר ב"מצב זמני" - הייתה זוכה מזמן לתגובה בינלאומית חריפה, ולסנקציות של ממש בהתאם לחוק הבינלאומי. מדינות העולם יודעות כיצד להפעיל לחץ כלכלי ופוליטי על מדינות המפרות את עקרונות זכויות האדם והמוסר. הגיע הזמן להגן על הפלסטינים מהמשטר הישראלי ולהציל את אזרחי ישראל מעצמם.

בכך תתמקד כעת פעילות לוחמים לשלום, ואנו מזמינים את הציבור לקחת חלק במאבק. כדי למגר את האלימות, יש צורך בהתערבות דחופה מצד הקהילה הבינלאומית. באפשרותה להפעיל לחץ אמיתי על ישראל כדי שתשנה מציאות זו.

יונתן גר וראנה סלמאן, מנכ"לים שותפים,

תנועת לוחמים לשלום

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

גפני עם סמוטריץ' - סוציאל-דמוקרט נולד

"אני אקדם בכנסת מדיניות כלכלית סוציאל-דמוקרטית. מי שחזק הוא חזק וימשיך להיות חזק, מי שחלש צריך את הסיוע של המדינה. אני אקדם עם סמוטריץ' מדיניות שתקדם את האזרחים, מדיניות אחרת תיתקל בהתנגדות".

יו"ר ועדת הכספים ח"כ משה גפני, אתר "ביזנעס", 6.12

פסולים בעזרת השם

"הח"כ החדש אלמוג כהן (עוצמה יהודית) הציץ במהלך שידור בערוץ 12 בדף או בטלפון שהחזיק בידו והקריא שם ראשון של ארגון שיש לאסור את כניסתו לבתי הספר: 'פורום המשפחות השכולות', שלדבריו "יוצר סימטריה בין הנרצחים שלנו לבין אותם אנשים שאנחנו הרגנו, מחבלים ארורים". 'כסופו של יום, השם שלהם הוא מספיק גרוע כדי לא להכניס אותם לבית הספר'. המשפט הזה לא התפלך לו. הוא חזר עליו. הפעולות - לא רלוונטיות, לא אכפת לו, לא משנה לו. אבל הארגון 'פסול. לא יהיה בתוך בתי הספר, נקודה סוף פסוק. מה מסובך פה?', ואז הכריז על פסילת 'תג מאיר', 'בצלם', 'יש דין' ו'שוברים שתיקה'."

רוגל אלפר, "הארץ", 6.12

בלי ערבים ובלי מק"י-חד"ש

"נציגי מפלגות האופוזיציה המסתמנת נפגשו בפעם הראשונה, לטובת קידום פורום הפעולה במאבק על המדינה מול הממשלה המתגבשת של בנימין נתניהו. לפי הודעת ראשי האופוזיציה, 'בישיבה הוחלט על קידום פעולות אזרחיות ומפלגתיות משותפות, תוך חזית מאוחדת אל מול המתקפות על מערכת המשפט, מערכת החינוך, צה"ל והדמוקרטיה כולה'. בפורום השתתפו נציגי המפלגות המחנה הממלכתי, יש עתיד והעבודה. גם נציגי מרצ השתתפו בפורום, זאת למרות שהמפלגה לא נבחרה לכנסת לאחר שלא עברה את אחוז החסימה בבחירות. לעומת זאת, נציגי חד"ש-תע"ל ורע"מ כלל לא הוזמנו לפגישה".

אתר "סרוגים", 6.12

יו"ר ההסתדרות מסתדר גם עם סמוטריץ'

"יו"ר ההסתדרות ארנון בר דוד הודה כי בצלאל סמוטריץ' הוא מבחינתו בעדיפות אחרונה לקבל את תפקיד שר האוצר בממשלה החדשה. 'אם זה יקרה נדע לעבוד עם כל אחד, אני לא חושש', אמר בר דוד בוועידת החדשנות של מרכז השלטון המקומי. 'סמוטריץ' מביא איתו עמדות קיצוניות של פורום קהלת. הוא מביא איתו מחשבה של כלכלה חופשית בדגל רפובליקני. מצד שני, אנחנו פרגמטיים ואני יודע לעבוד עם כל אחד'."

עדי בן פורת, "ערוץ 7", 7.12

הפרה החולבת של משפחת נתניהו

"איר נתניהו דורש מהמדינה לשלם במקומו פיצויים בסך מאות אלפי שקלים שנגזרו עליו לשלם לאחר שהפסיד בתביעת דיבה".

איתמר ב"ז, "העין השביעית", 11.12

הנה הם באים: הכהניסטים החדשים

"אנחנו שומרים על הגחלת היהודית של דרום תל אביב". הכתבה הגדירה אותו "דמות מוכרת ופעילה בשכונות דרום תל אביב... המתכוון לשמור על דרום תל אביב יהודית". בדבריו בריאיון הביע את כעסו על כך ש"דרום תל אביב תהפוך לאוטונומיה אפריקאית בלב העיר העברית הראשונה". לאחרונה (27.11) אף הציע פתרון: "אפעל להוציא את המסתננים מדרום תל אביב ויפה שעת אחת קודם". וסרלאוף לא נשאל לגבי המדיניות שבכוונתו לקדם בנושא הכפרים הבלתי מוכרים בנגב. אך מדבריו בנושא דרום תל אביב, קל לנחש - דרכו היא דרך הטרנספר, והוא מתגאה בכך. ממשלות ישראל מקדמות את דחיקת תושבי הכפרים הבלתי מוכרים מאדמתם מזה שנים רבות, אך הדבר תמיד נעשה באופן ערמומי: הריסת בית ספר פה, סלילת כביש שם. כעת, יאלצו תושבי הכפרים הבלתי מוכרים להתמודד עם סכנת פינוי מוצהרת מצד ממשלה גזענית הששה לראותם מפונים תחת דגל "יהוד הנגב". במקביל, מינויו של וסרלאוף לא מסמן את הרפייתו ממבקשי המקלט בדרום תל אביב, שכן פורסם לאחרונה כי המשרד צפוי לקבל את הסמכות "לטפל בשכונות מצוקה".

עמיחי אליהו: הר הבית בידו

ח"כ חדש נוסף מעוצמה יהודית ששמו כנראה לא מוכר לציבור החילוני הוא ח"כ עמיחי אליהו (מקום 9 ברשימה), בנו של רב העיר צפת שמואל אליהו ונכדו של הרב מרדכי אליהו, שהיה הרב הראשי לישראל ומנהיגם הדתי והרוחני של חובשי הכיפות הסרוגות. סבו ואביו של אליהו פעלו לספק הכשר הלכתי ללאומנות היהודית הגזענית, ולפשעים שביצעו הצבא והמתנחלים בשמה. כעת, צפוי הנכד להמשיך במסורת מתוקף תפקידו כשר המורשת המיועד.

משרד המורשת פוצל לאחרונה מן המשרד לירושלים (כעת המשרד לירושלים ומסורת) ועלול להתפס כגוף סמלי, המשמש את ראש הממשלה להעניק לחבריה משרות ויוקרה תחת מראית עין של סמכות. אלא שהשר העומד בראש המשרד דווקא בעל סמכויות מרחיקות לכת. כך, למשל, באפשרותו לשלול תקציבים מאתרי מורשת שאינם יהודיים, כמו גם מהעמותות ומהגופים האחראים לתחזוקתם. לא ברורות עדיין הסמכויות שיוענקו לשר במתכונתו החדשה. אולם ניתן לשער כי הצבת עמיחי אליהו בראש המשרד נועדה לא רק לדכא את המורשת הלא יהודית במדינה, אלא להעצים ולהעמיק את השליטה הישראלית באתרי התפילה בשטחים הכבושים.

על כוונה זו אותה אליהו עצמו בכמה הזדמנויות. לאחרונה (27.11) מסר לאתר חדשות ערוץ 7, כי בכוונתו לקדם את בניית "בית הבחירה" (מבנה תפילה יהודי שהיה חלק מבית המקדש) בתחומי מסגד אל-אקצא. צפוי אפוא מפנה בהגדרת סמכויות תפקידו המיועד: בעקבות התקיפה הברברית של המתפללים בידי צה"ל במסגד באפריל השנה, חותרת ממשלת נתניהו שתקום לממש בו חזון משיחי של ממש. קשה לצפות היכן תבחר הממשלה הכהניסטית להכות תחילה. אולם דבר אחד ברור: הפגנות נקודתיות בכיכר הבימה "למען הדמוקרטיה" אינן מספיקות, ואינן מרתיעות את הכהניסטים שבשלטון. חיוני להתנגד להם בתוקף בכל מקום ובכל הזדמנות ולהתקומם נגד מתן הסמכויות לכהניסטים בחינוך, במערכת המשפט, בשטחים הכבושים וב ישראל.

תום קורי

ממשלת הימין "מלא מלא" תושבע ביום א'. למרות פרשנויות כאלה ואחרות בדבר התמהמהותו של נתניהו "לסגור את העסקה" ועל אף ההתחשבנויות הבלתי פוסקות על תיקי השרים בקרב הימין, מתבהרת התמונה: ממשלת הימין כפסע מלקום, והיא תהיה הימנית, הקפיטליסטית והמסוכנת שידעה מדינת ישראל בכל ימיה. זאת, "הודות" לכמה פנים מוכרות יותר או פחות. שמו של ח"כ ושר התחבורה לשעבר בצלאל סמוטריץ' (הציונות הדתית) הולך לפניו, והוא נחוש להמשיך ולהוכיח את עצמו כאחד מחברי הכנסת הגזעניים והנציים ביותר שידעה הכנסת. אליו מצטרף ח"כ איתמר בן גביר (עוצמה יהודית), טרוריסט מורשע שעבר תהליך הלכנה ונרמול הדרגתי בידי התקשורת הישראלית במהלך מערכת הבחירות האחרונה.

זוג מנהיגי הימין הכהניסטי מוכר בכל בית בישראל. מהדורות החדשות המליכו את השניים, וציירו אותם ככוכבים שהשיגו הישג פוליטי לא צפוי הם אלה שהחזירו לבנימין נתניהו את המושכות לשלטון להן ערג בגלותו. התקשורת הישראלית משרדת אפוא מסר ברור: מסרי הימין הגזעני מביאים רייטינג, בין אם בקרב צופים ימניים המייחלים ל"סדר" שישליט איתמר בן גביר כ"שר לביטחון לאומי", ובין אם בקרב צופים שמאליים החרדים לעתידם ובוהים בחדשות הערב ככתאונת רכבת.

הפנמת התקשורת הישראלית כי חברי הימין הכהניסטי הם אנשי השעה היא בגדר תגלית של מכרה זהב. לסמוטריץ' ובן גביר נוספו כמעט מיד אלמוג כהן (עוצמה יהודית) ואבי מעוז (נעם), שסיפקו לא מעט ציטוטים שערורייתיים ואף החלו לעבור תהליכי נרמול בעצמם: כהן הציע באחרונה להוציא את פורום המשפחות השכולות אל מחוץ לחוק; מעוז זכה בכתבת פרופיל מחבקת למדי בחדשות ערוץ 12 (9.12).

אך מחול השדים סביב ה"סופרסטארים" מהימין הוא אחיזת עיניים שאין כדוגמתה. העסקת הציבור בשערוריות נקודתיות והאופוזיציה המפולגת מאפשרות למו"מ הקואליציוני להתנהל בשקט מופתי. ולראייה: חוסר התקוממות הציבור. נכון לרגע זה, התקיימה הפגנה גדולה אחת בלבד נגד הקמת הממשלה (ר' עמוד 4). התקשורת מנחה את הציבור במידה רבה על פי מסרי הימין, והיא מסיחה את דעתו מניתוח יעיל של סכנות הממשלה העתידית. כך, למשל, מדירה ההתמקדות בכהן ובמעוז את הציבור מהיכרות עם טיפוסים מסוכנים נוספים העתידים לשלוט בו:

יצחק וסרלאוף: "מתיחת פנים" לתוכנית הטרנספר בנגב

חבר כנסת חדש שנכנס ברשימת הציונות הדתית הוא יצחק וסרלאוף - חבר בסיעה עוצמה יהודית וממוקם במקום השני לאחר בן גביר. למרות סגנותו לראש הסיעה הכהניסט, נותר וסרלאוף אלמוני יותר מחברי כנסת הממוקמים תחתיו ברשימת הציונות הדתית, דוגמת אלמוג כהן ואבי מעוז. וסרלאוף זכה כמובן בראיונות בגופי התקשורת, אך פועלו הציבורי נותר עלום. זאת על אף שהוא צפוי להתמנות לתפקיד שר הנגב, הגליל והחוסן החברתי (לשעבר השר לפיתוח הפריפריה, הנגב והגליל).

פירוש הדבר הוא שלוסרלאוף תהיה הסמכות לקבל החלטות לגבי חייהם של מרבית הפלסטינים אזרחי ישראל. מה תהיה מדיניותו של הכהניסט בנושא הכפרים הבלתי מוכרים בנגב, למשל? התשובה לשאלה לא מסובכת. ביולי 2020 פרסם אתר "סרוגים" ראיון עם וסרלאוף שכותרתו:

עו"ד סלאח חמורי גורש לצרפת

עו"ד סאלח חמורי, עציר מינהלי פלסטיני תושב ירושלים המזרחית המחזיק באזרחות צרפתית, גורש (18.12) מישראל לצרפת בהוראת שרת הפנים איילת שקד. מדובר בצעד תקדימי, שנקט בטענה כי חמורי פעל בעברו בחזית העממית לשחרור פלסטין.

משרד החוץ הצרפתי גינה את גירושו של חמורי וציין: "ההחלטה מנוגדת לחוק של הרשויות הישראליות". עוד נמסר: "מאז מעצרו האחרון, נקטה צרפת בכל הצעדים כדי להבטיח שזכויותיו של חמורי יכובדו, שדרכי הערעור יהיו פתוחות בפניו ושיוכל לנהל חיים נורמליים בירושלים, עיר הולדתו ומגוריו".

עוד נמסר, כי "צרפת נקטה צעדים רבים מול הרשויות הישראליות, על מנת להביע בצורה ברורה ביותר את התנגדותה לגירושו של תושב ירושלים המזרחית, שטח כבוש לפי אמנת ז'נבה הרביעית. משרד החוץ הצרפתי, הקונסוליות הכלליות של צרפת בירושלים ובתל אביב וכן שגרירות צרפת בישראל עשו כל מאמץ כדי להעניק לחמורי את כל הסיוע האפשרי, ומשרד החוץ נמצא בקשר רציף עם משפחתו".

ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש) שיגרה (17.12) פנייה בהולה לשר הביטחון בני גנץ בעקבות הדיווחים על אודות הגירוש, שבוצע חרף התנהלות הליך משפטי בנושא. לעניינו של חמורי נקבע שימוע בתחילת ינואר 2023 וח"כ תומא-סלימאן התריעה כי "גירושו מהמולדת הוא הפרה בוטה של זכויות האדם". לדבריה: "גם בדרכה החוצה מחיינו מתעקשת שקד לדרוס, לרמוס ולבצע פשעים נוספים". ח"כ עופר כסיף (חד"ש) הוסיף: "שרת הפנים היוצאת פועלת, כהרגלה, ברוח עמדותיה הגזעניות ונוטפות השנאה, ומגרשת פעיל זכויות אדם לצרפת. זאת לפני תום ההליך המשפטי בעניינו, ולמרות שכלל לא קיימות נגדו ראיות. מדובר בפשע נוסף מבית מדרשה של הפוליטיקאית המרושעת והכושלת".

עם הגעתו לשדה התעופה דה גול בפריס, קיים חמורי מסיבת עיתונאים, בה האשים את ישראל בפשעים נגד העם הפלסטיני. לצידו התייצבה משפחתו, חברי הפרלמנט הצרפתי בסיעה הקומוניסטית ופעילי סולידריות עם העם הפלסטיני.

הצבא הרג 166 פלסטינים ב-2022

שנת 2022 היא הקטלנית ביותר עבור הפלסטינים בגדה המערבית הכבושה מאז החל האו"ם לתעד הרוגים באזור באופן מסודר בשנת 2005. על כך מסר (16.12) משרד האו"ם לעניינים הומניטריים בשטח הפלסטיני הכבוש. בין 22 בנובמבר ל-5 בדצמבר נהרגו בשטחים הכבושים, 13 פלסטינים ונפצעו 307, בהם 17 ילדים. לפי משרד הבריאות הפלסטיני, מאז תחילת השנה נהרגו 166 פלסטינים. בין ההרוגים 39 ילדים ושימונה נשים.

בין 7 ל-11 בדצמבר נהרגו שישה פלסטינים, בהם שני ילדים. ב-7 בדצמבר פתח תושב פלסטיני באש לעבר עמדה צבאית ישראלית הסמוכה להתנחלות עפרה (נפת רמאללה). הפלסטיני נהרג לאחר מרדף וחילופי אש בין הצדדים. ב-8 בדצמבר התנהלו חילופי אש בין כוחות ישראליים לפלסטינים בתוך מחנה הפליטים בג'נין, ובמהלכם נהרגו שלושה פלסטינים. באותו יום ירו כוחות ישראליים למוות בילד פלסטיני סמוך לכפר עבוד (נפת רמאללה). ב-11 בדצמבר נהרגה נערה פלסטינית בת 15 מאש חיה במהלך חילופי אש בעיר ג'נין.

במהלך 2022 הרסו זרועות הכיבוש 58 מבנים בבעלות פלסטינית בגדה ובירושלים המזרחית, בהם 10 מבני מגורים ובית ספר. חמישה מהמבנים שנהרסו הוקמו במימון תורמים כסיוע הומניטרי. כתוצאה מההריסות נותרו 147 פלסטינים, בהם 70 ילדים, ללא קורת גג, ומחיתם של יותר מ-160 בני אדם נפגעה.

1500 הפגינו נגד ממשלת הימין בכיכר הבימה בת"א

כ-1,500 הפגינו (17.12) בכיכר הבימה בתל אביב תחת הכותרת: "זו שעת חירום, הדמוקרטיה הישראלית בסכנה". המשתתפים במחאה, אותה ארגנה התנועה לאיכות השלטון, הניפו שלטים נגד הממשלה שתושבע ביום א' הקרוב, ועליהם הכיתוב: "הדמוקרטיה היא פרה קדושה, לא פרה שחוטה", "ממשלה עבריינית" ו"ביבי וסמוטריץ': הרס הדמוקרטיה הישראלית".

יו"ר התנועה לאיכות השלטון, עו"ד אליעד שרגא, נאם בעצרת: "בני חושך, אנשי זדון, עבריינים מורשעים ומורשעים בפוטנציה, אשר חורשים את רעתה, השתלטו על ממשלת ישראל והם עושים בימים אלה טיפולי המרה אגרסיביים וברוטליים לדמוקרטיה".

בהפגנה השתתפו גם פעילי מחאת בלפור וחברי "מסתכלים לכיבוש בעיניים". עמם הפגין ח"כ עופר כסיף (חד"ש) שמסר: "אני עומד יחד עם המפגינים בתל אביב נגד ממשלת השחיתות ונגד הכיבוש".

עוד מסר: "הכיבוש הוא 'מגש הכסף' המזויף המאפשר את השחתת המידות בישראל. בשבוע הבא נמשיך במאבק בבליץ החקיקה של משטר העריצות כנסת. הבטחנו מאבק ללא פשרות - וזו רק ההתחלה!".

הפעילים הניפו כרזות עם הכיתוב: "אין דמוקרטיה עם כיבוש", "די לכיבוש", "אין כיבוש ללא התנגדות" ו"הכיבוש משחית".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

פעילות תנועת נשים בשחור במשמרת המחאה השבועית בכיכר צרפת בירושלים (צילום: נעמי מורג)

34 שנים למשמרת נשים בשחור בירושלים

זכורות לי במיוחד הפעמים בהן צעירי "עד כאן" (או שאני מבלבלת עם "אם תרצו"?) באו לצלם את פעילי השלום הבינלאומיים שעמדו לצדנו. אני זוכרת פעם בה הובילה האלימות שלהם לקריעת הבגדים שלנו, ולא פעם ניסה עובר אורח לעקור את השלט מיד. פעם אחרת הפיל אותי בריון לכביש ונפצעתי בראשי.

רוסמרי סולן: המשטרה הודיעה שאין לה דרך להגן עלינו
לפני כמה שנים, באחד מימי הקיץ, הגיעה המשטרה לכיכר והודיעה לנו כי כמה מאנשי כהנא נמצאים בדרך אלינו במטרה לתקוף אותנו, וכי אין למשטרה דרך להגן עלינו. לכן, המשיכו, הם נאלצים לפזר במקום גז מדמיע. הספקנו להתארגן ולעזוב את המקום בעיניים דומעות. שבוע לאחר מכן הגיע לכיכר איש עם זר פרחים ענק. הוא עמד מולנו במשך כל המשמרת. בסופה - הוא חילק לכל אחת מאיתנו פרח, וכולנו מאוד התרגשנו. לאיש קראו אייבי נתן. גם עזרא נאווי נהג לחלק לנו פרחים באופן קבוע.

התגובות נגדנו מקצינות עם הזמן. תגובות שכיחות הנשמעות בכל משמרת הן: "בן גביר יטפל בכן...", "תחזרו לאושוויץ...", "הלוואי שיהרגו אתכם ערבים". אני צופה שכאשר תקום ממשלת ביבי-סמוטריץ'-בן גביר, יהיו התגובות למשמרת שלנו קשות יותר וקיצוניות יותר. זאת כי העוברים ושבים ירגישו שהממשלה נותנת להם גב. אני עומדת בכיכר שלושים שנה, כדי להזכיר לכל המתעלמים והמכחישים כי הכיבוש ישנו. לפעמים אני חסרת מוטיבציה, אך ממשיכה לעמוד בגלל החברות והאחריות ההדדית.

יאפא שוסטר: לא מצליחה לשתוק כאשר מקללים אותנו
כילדה שגדלה בשכונת הקטמונים, אני לא מצליחה לשתוק כאשר מקללים אותנו או קוראים לנו קריאות גנאי. לכך אני מגיבה, ולעיתים אף בזעם. החברות מבקשות לשמור על איפוק, כלומר לא לענות ולא להיגרר לוויכוחים חסרי טעם. מובן שאני רואה את ההיגיון שבטענה, אך לטעמי קיימת חשיבות בשיח עם עוברים ושבים שלא מסכימים עמנו. כאשר פונים אלינו בשאלה על מהות המשמרת - חשוב לדעת לענות, גם כאשר אנחנו שמות לב שהשואלים רק רוצים להרגיז. כאשר אנחנו לא עונות - זה נתפס כהתנשאות. המסר הטמון בשתיקה יכול להיות: "אתה או את לא שווים שנדבר איתכם". צריך להיזהר ממסר כזה.

צילי גולדנברג

הכתבה במלואה - באתר "זו הדרך"

<https://zoha.org.il/117703>

נשים בשחור היא תנועה ישראלית הפועלת נגד הכיבוש הישראלי בשטחים הפלסטינים זה 34 שנה. לאורך השנים קידמה התנועה מאבק בינלאומי של נשים למען השלום. התנועה מתנגדת בנחישות לשליטה הישראלית בשטחים הכבושים, ומשתפת גם גברים התומכים במטרותיה. מקימות הארגון הכריזו על עריכת משמרת מחאה קבועה בימי שישי בכיכר צרפת (או בפיהם של הירושלמים - "כיכר פריס") שליד מעון ראש הממשלה בירושלים, בה ילבשו בגדים שחורים לזכר ההרוגים בני שני העמים. משמרת מחאה קבועה מתייצבת מדי יום שישי גם בשדרות בן-ציון בתל אביב.

אני עומדת עם נשים בשחור בכיכר פריס כעשר שנים ברציפות. למרות שאנו מעטות, הירושלמים מכירים אותנו וישנם שמתרגזים. העמידה הקבועה שלנו עם השלטים שוברת את האחדות ואת האשליה ש"אין כיבוש" ושהכול טוב. אנחנו מעמתות את המכחישים עם העובדה, כי הכיבוש נמשך מאז 1967, וכי 4.7 מיליון פלסטינים נאלצים לחיות בגדה המערבית ובעזה ללא זכויות ותחת דיכוי ומצור.

הסיפור הדמיוני והלא-הגיוני שהציבור היהודי בירושלים נאחז בו הוא, שהעם הפלסטיני לא קיים, ואם קיים - הוא מורכב ממחבלים שיש להרוג. אנחנו מניחות את העובדות מול עיניהם, מראות להם את המציאות, מנפצות להם את האשליה, ומנקבות בקונצנזוס הלאומי-דתי-יהודי שלהם. זה נראה לי חשוב ולכן אני שם. אנו עומדות במרחק 200 מטר מבית ראש הממשלה. דברי ההסתה וההפחדה היוצאים משם נגד הפלסטינים אזרחי ישראל מסמנים אותם כאויב - הם "נוהרים לקלפיות", והנציגים שלהם בכנסת הם "איום קיומי על מדינת ישראל".

אנחנו כיהודיות עדיין זכאיות לשכבת הגנה דקה מהמדינה: מגינים עלינו מפני זעם ההמון ברחוב ומפני קבוצות פשיסטיות כמו להב"ה, עד כאן, והכהניסטים. חשוב להשמיע את קולן של הפעילות הוותיקות, ולהלן עדויותיהן:

עידית שקד: "לכו תעמדו בסוריה"

אני נוהגת לעמוד בכיכר מאז ימי מלחמת "צוק איתן" ב-2014. באותה תקופה אלימות רבה הופנתה נגד ערבים בתוך ירושלים. הם חוו תקיפות רבות מצד תנועת להב"ה ומצד קיצונים למיניהם. הרגשתי שצריך לחזק את מעט הקולות המתנגדים בפומבי למציאות הדיכוי, האפליה והאלימות. גם היום אני סבורה שהסיבה העיקרית לעמוד במשמרת היא הנראות שלה במרחב הציבורי והשמעת הקול האנטי-הגמוני בצורה גלויה.

יו"ר סיעת חד"ש במועצת העיר חיפה רג'א זעאתרה עם ח'כ' לשעבר עיסאם מח'זל (שמאל) במערכת הבחירות לעירייה ב-2018 (צילום: זו הדך)

שמאל מוניציפלי לוחם בחיפה

המפה: למרות לחצי הימין, מוזיאון טיקוטין קיים בנובמבר האחרון מפגש בנושא "גבולות התרבות הפלסטינית". כמו-כן חתמו מאות יהודים וערבים על עצומה הקוראת לראש העיר לפעול נגד הניסיונות לדכא את חופש הביטוי והיצירה.

התשובה לפשיזם: חיפה סולידרית יהודית-ערבית

סניפי חיפה של מק"י ושל חד"ש פועלים להידוק השורות של כלל הכוחות המתקדמים בעיר נגד מדיניות הממשלה הגזענית, ולגיבוש חזון עירוני מוסכם לקראת הבחירות לעירייה באוקטובר 2023. בצד האיום הפשיסטי על האוכלוסייה הערבית, על מוסדות התרבות ועל המרחב הדמוקרטי כולו, קיימים בחיפה גם סכנת ג'נטריפיקציה, החרפה במשבר הדיור, היעדר ביטחון אישי ודילול שירותי הרווחה. סיעת חד"ש במועצת העיר פועלת ימים כלילות במטרה שחיפה תהיה עיר שטוב יותר לחיות בה יחד. נותר לקוות כי גם בערים אחרות יגבש השמאל המוניציפלי את מטרותיו ואת דרכי פעולתו, ויהיה משקל נגד אמיתי לסחף הלאומני בכנסת ובממשלה.

נועה לוי

נאסרה כניסתו של יו"ר סיעת חד"ש

במועצת העיר חיפה לבניין הכנסת

קצין הכנסת נכנע לדרישתו של מנכ"ל ארגון הימין הקיצוני בצלמו, שי גליק, לאסור את כניסתו של יו"ר סיעת חד"ש במועצת העיר חיפה רג'א זעאתרה לבניין הכנסת עד תום חקירה המתנהלת בעניינו.

ח"כ אלמוג כהן (עוצמה יהודית) התלונן בפני יו"ר הכנסת, כי זעאתרה תקף אותו בנובמבר בעת שאלמוג עצמו ניסה לפוצץ אירוע תרבותי במוזיאון טיקוטין: דיון במסגרת פסטיבל "סיפור חיפאי" אותו מפיקים בית הגפן ועיריית חיפה.

זעאתרה מסר בתגובה: "כלל לא ביקשתי להיכנס לכנסת". בנוגע לאירועים בנובמבר מסר: "למיטב ידיעתי, לא הוגשה תלונה במשטרה ומעולם לא זומנתי לחקירה. ההחלטה של קצין הכנסת היא בגדר רדיפה פוליטית. ישראל הופכת 'מדינת הבן-גבירים'. בכוונתי להגיע בקרוב לכנסת לשיבת ועדת החינוך לדיון בנושא המחנק התקציבי בחיפה".

חיפה יוצאת דופן בין הערים המעורבות בישראל: האוכלוסייה הערבית בה משכילה, חזקה ועירונית, ואתוס השותפות היהודית-ערבית מוטמע בה היטב. עם זאת, ובדומה ליתר הערים המעורבות בישראל, מנוהלת חיפה בעיקר לטובת תושביה היהודים ופחות עבור התושבים הערבים.

בקדנציה הנוכחית של הנהגת חיפה מכהנת עינת קליש-רותם כראש העיר. על אף הבטחות ואמירות מתקדמות שהשמיעה, היא המשיכה במדיניות ההעדפה השיטתית של היהודים על פני הערבים. רג'א זעאתרה ושהירה שלבי, חברי סיעת חד"ש במועצת העיר חיפה, לא ויתרו לראש העיר וניהלו בשנים האחרונות מאבקים מהותיים במספר סוגיות בוערות. אחת מהן הייתה תקציבי החינוך: הנציגים חשפו את עומק האפליה נגד בתי הספר הערביים בחיפה לרבות המוסדות העירוניים והמוסדות המוכרים והבלתי רשמיים. האפליה מתבטאת גם במדיניות התכנון העירוני, באספקת השירותים הקהילתיים, בטיפוח התשתיות, ברווחה, בתרבות ועוד. סיעת חד"ש לוחצת בעקביות על העירייה לחדול מהאפליה ולצמצם את הפערים הגדולים בכל המדדים.

השקעה בקהילה היא מלחמה באפליה

דוגמא מוצלחת להישג שהשיגה סיעת חד"ש בצמצום האפליה השיטתית בחיפה היא תקצוב המרכזים הקהילתיים. לאחרונה הצליחה הסיעה להוסיף שבעה תקנים חדשים שיאפשרו פתיחת מרכזים קהילתיים בשכונות ערביות ומוחלשות. בנוסף, תקציב הפעילות של המתנ"סים בשכונות הערביות הוכפל במהלך הקדנציה מ-1.5 מיליון שקלים בשנת 2019 ל-3 מיליון שקלים בשנת 2022. עמותות פמיניסטיות ועמותות תרבות ערביות זכו בתמיכה עירונית בסך 850 אלף שקלים. כמה מהרחובות בשכונת המושבה הגרמנית רובדו לאחר שנים של הזנחה, והעירייה אישרה תקציב של 9.2 מיליון שקלים לשיפוץ ב"ס אל-חיוואר. סיעת חד"ש מקדישה מאמץ מיוחד לטיפוח השכונות הכי מוחלשות בעיר: חליסה, שוק תלפיות ונחל שיח.

דוגמא נוספת להישג היא בנושא הייצוג ההולם. סיעת חד"ש מקפידה על שוויון והוגנות גם במשאבים הסימבוליים של העיר כמו שמות רחובות, הכרה ביקרי העיר ועוד. השבוע הגישו חברי סיעת חד"ש שאילתה, בה ביקשו לדעת כמה ערבים ונשים הם חברי הנהלות של 17 התאגידים העירוניים של עיריית חיפה. גם בחזית הפוליטית נמצאת חיפה על

פעילי תא חד"ש בחלוקת פליירים ותליית פוסטרים באוניברסיטת תל אביב, השבוע (צילום: זו הדרך)

בבחירות לאגודת הסטודנטים באוניברסיטת ת"א שני נציגי חד"ש נבחרו למועצה

אפילו שלטים הנתלים בשפה הערבית הופכים מטרה לשיח אלים ברשתות החברתיות."

מאבק בגזענות בכל החזיתות

עוד נכתב: "אנו מוכרחים להיאבק בגל הגזעני הזה בכל החזיתות. אגודת הסטודנטים היא זירת מאבק חשובה עבור האינטרסים של הסטודנטים הערבים ושל שוחרי השלום והדמוקרטיה בקמפוס. סיעה חזקה של חד"ש במועצת הסטודנטים של האגודה תיתן לנו כוח להיאבק נגד הפשיזם: בהשפעה על המועצה והנהלת האגודה; בשיח ישיר מול ראשי החוגים ובתי הספר; וביכולת להיפגש עם ראשי האוניברסיטה ולהפעיל לחץ על בכיריה. בבחירות למועצת האגודה, קול למועמדי תא חד"ש הוא קול נגד הגזענות."

עוד הבליטו בחד"ש את ההישגים של נציגי התא באגודה במהלך השנים האחרונות: תרגום פרסומי האגודה לשפה הערבית, גיוס האגודה למאבק עובדות הניקיון, שריון אחת ממשורות הסנגוריה של האגודה לסטודנט ערבי, תגבור מערך הסיוע הפסיכולוגי לסטודנטים, והקמת להקת ריקודי דבקה בשם "שיח' מוניס" בתמיכת האגודה.

בשבוע שלפני הבחירות עברו פעילי חד"ש בפקולטות ותלו כרזות הקוראות להצביע למועמדי התא. כיום הבחירות עצמו התמקדו הפעילים בחלוקת כרזים בבנייני הפקולטות ובטלפנות לסטודנטים באזורי הבחירה. מזכירות תא חד"ש מסרה: "אנו מתמודדים מדי שנה בבחירות לאגודה ומקדמים מאבקים נגד גזענות ולמען שוויון, צדק חברתי וזכויות עובדים. השנה אנו נחושים להמשיך בעשייה ולהגדיל את השפעתנו באגודה ובקרב כלל הסטודנטים. ברצוננו להבטיח שהאגודה תפעל למען הצרכים האמיתיים של כלל ציבור הסטודנטים - ערבים ויהודים כאחד. הפעם, בונים אגודה לכולנו!"

אסף טלגם

בבחירות שנערכו השבוע (19.12) למועצת אגודת הסטודנטים באוניברסיטת תל אביב השיג תא הסטודנטים של חד"ש שני מושבים. חברות המועצה הנבחרות מטעם תא חד"ש הן סולאפה מח'ול (תיאטרון ומוסיקה) ועדן אבו עקל (סיעוד). בסך הכל זכו מועמדי חד"ש ב-411 קולות שהם כ-7.5% מהקולות. זו השנה הרביעית ברציפות בה התמודד התא בבחירות, כאשר בשלוש השנים האחרונות זכה בשניים, בחמישה ובשלושה מושבים בהתאמה. בסיבוב השני, שייערך ב-2.1 בחוגים בהם לא נפלה הכרעה, מקווה התא לזכות במושב או שניים נוספים.

לקראת הבחירות מסרה סולאפה מח'ול: "בשנה האחרונה פעלתי כנציגה באגודה למען הצרכים שלנו כסטודנטים. אני מקווה שהצלחתי לספק את חלקם ולפתוח דלתות לפרויקטים עתידיים. אני מציגה את מועמדוטי פעם נוספת כדי להמשיך במה שהתחלנו לבנות יחד בשנה שעברה."

רשימה יהודית-ערבית

תא חד"ש הציג רשימה ערבית-יהודית, ובה שמונה מועמדות ומועמדים מהחוגים: ניהול, סיעוד, קולנוע, תיאטרון ומוסיקה, ספרות, תקשורת, ולימודי נשים ומגדר. במהלך מערכת הבחירות פעל התא בשותפות עם תאי שמאל נוספים, ובהם תא תנועת "עומדים ביחד". קמפיין הבחירות של חד"ש הדגיש את הצורך להיאבק בהשפעתו הגוברת של הימין הפשיסטי בקרב המוסדות להשכלה גבוהה.

באחד הפרסומים של התא נכתב: "בשנה האחרונה הרים הימין הקיצוני באוניברסיטה את ראשו. הוא ניסה לדכא את הסטודנטים הערבים בטקס הזיכרון לנכבה, באירועים לציון יום האדמה, ואף במהלך הופעה של זמר פלסטיני. הימין משתולל ומסית נגד הסטודנטים הערבים ופעילי השמאל. האווירה שנוצרה בקמפוס היא של התלהמות גזענית, בה

סיומה של סדרת ההרצאות במועדון הגדה השמאלית תחת הכותרת מונדיאל, ספורט וחברה מזווית ביקורתית

מרחיקות הלכת שיחסיים אלה גוררים, הסביר. זו עמדה פוליטית לא פשוטה, ובמסגרתה צריך להדגיש שההתנגדות אינה בהכרח התנגדות עקרונית לשיתוף פעולה אזורי, אלא לאופן הוצאתו לפועל. במקום האופן השלילי בו מתבצעת האינטגרציה האזורית, יש לקדם אינטגרציה חלופית המקדמת את זכויות העם הפלסטיני. זאת בצד מדיניות עממית מעמדית אנטי קפיטליסטית, המבקשת למנוע בין היתר נזקים אקלימיים מהותיים.

לחם ושעשועים או מפגן אינטרנציונליסטי

לוי פתח את הרצאתו בסקירת מוצא הכדורגל בגרסתו המודרנית. הענף נוסד, כך הסביר, בבית הספר איטון שבאנגליה בשנת 1862. במהירות רבה הפך המשחק מוקד שמשך אליו המונים בהיקף רחב יותר מכל ספורט קבוצתי אחר.

הכדורגל הפך נפוץ ברחבי תבל, בין השאר הודות לשליטתה של האימפריה הבריטית בקולוניות ברחבי העולם. הסיבה לפופולריות של הכדורגל לדברי לוי היא הפשטות שבו - די בשתי אבנים שישמשו שער, ובסמרטוטים מגולגלים לכדור. זאת, להבדיל מרוב משחקי הספורט הקבוצתיים האחרים, הדורשים מתקנים או תשתיות כאלה או אחרות. לכן הפך הכדורגל פופולארי במיוחד בקרב מעמד הפועלים. התפוצה העממית המהירה והרחבה של הכדורגל עניינה הוגים מרקסיסטיים רבים לאורך השנים. אלה ביקשו לנתח את שאלת הכדורגל ותפקידיו, אך מעולם לא השיגו הכרעה חד משמעית.

מצד אחד היו אלה שהקימו קול צעקה על הפופולריות של המשחק בקרב מעמד הפועלים, וטענו כי הבורגנים בעלי המפעלים יצרו אובייקט שסביבו יכלו הפועלים להתלכד. לדידם, הייתה זו דרך בה בעלי המפעלים הסיחו לרגע קט דעתם של הפועלים מהעבודה המנוכרת במפעל. הפילוסוף המרקסיסטי טרי איגלטון כתב על כך: "הגביע העולמי הוא עוד דרך להסגה לאחור של שינוי רדיקלי. כל סיעור מוחות ימני שהיה חותר לגבש שיטה להסחת דעת העם מאי צדק פוליטי - היה מגיע לכדורגל. אין דרך טובה יותר לפתור את הבעיות שהקפיטליזם מתמודד איתן, והוא יכול היה רק לחלום להופעת הכדורגל ככלי למלחמה בסוציאליזם".

מנגד עלו טענות אחרות בנוגע לטיבו של הכדורגל. לדוגמא - בטקסט שפרסמה המפלגה הסוציאליסטית של העיר האנגלית פורטסמות' ב-2010 ונקרא "פועלי כל העולם התאחדו - כדורגל וסוציאליזם" נכתב: "בעוד שנכון לומר כי כמה מבני המעמד הקפיטליסטי רואים בכדורגל אופיום להמונים, להצהיר על מיליוני העובדים הצופים והמשחקים בו כמי שהוטעו ורומו תהיה פטרונות תהומית".

עוד נכתב: "כדורגל הוא תופעה תרבותית יחידה במינה. שום ספורט או פעילות פנאי אחרת לא התפתחו והתפשטו באופן גלובלי כמוהו. מלבד תנועות האיגודים המקצועיים, קיימים תחומים מעטים בחברה המודרנית בהם יכולים אלפי עמלים להתאחד תחת דגל משותף באהדה משותפת. בעוד שיש כאלה שהתייחסו לכך בזלזול כשבטיות, ממשיך הכדורגל להציף רגשות אמיתיים של סולידריות בין אוהדים, ועשוי להיות בעל השפעה רבה בקידום תודעה מעמדית".

אדם אלי

בתום מותחן מטלטל בן 120 דקות, גברה נבחרת ארגנטינה על נבחרת צרפת בפנדלים (18.12), והשיגה את הגביע המזהב בפעם הראשונה מאז עשה זאת דייגו ארמנדו מראדונה ב-1986. כך הגיעה לסיומה תחרות גביע העולם בכדורגל בקטאר. משחק הגמר הוקרן במועדון הגדה השמאלית, כמו מרבית משחקי שלב ההדחה בטורניר. עם סיום משחקי הגביע העולמי הגיעה לסיומה גם סדרת ההרצאות "מונדיאל, ספורט וחברה מזווית ביקורתית" אשר התקיימה לאורך החודש במועדון, כהקדמה להקרנות המשחקים. שתי ההרצאות שנעלו את הסדרה היו מפיהם של ד"ר מתן קמינר בנושא קטאר, נורמליזציה ומשבר האקלים; ואשר לוי על כדורגל בינלאומי-גלובליזציה לאומיות והברית עם הקפיטליזם.

מרוקו, הסכמי אברהם והמאבק הסביבתי

בפתח דבריו התייחס ד"ר קמינר לתופעה בה העידו אנשי תקשורת ישראלים כי הגיעו לקטאר לסקר את המשחקים ונתקלו לתדהמתם בעוינות כלפי ישראל מצד הציבור המקומי. לאחר מכן, דן בנורמליזציה של ישראל במסגרת "הסכמי אברהם", על משמעותה מבחינת השמאל, ועל הקשריה הסביבתיים.

בנושא ההקשר הגיאוגרפי-פוליטי, הציג קמינר ציר מדינות, אותו כינה "הציר האברהמי", מונח שטבע חוקר מדע המדינה סת' פרנצמן. ציר זה, נמתח מהודו, עובר דרך מדינות המפרץ בעלות הברית הפורמליות והבלתי פורמליות עם ארה"ב, חוצה את ישראל ומגיע עד ליוון. הציר יוצר רציפות טריטוריאלית, אשר מאפשרת זרימה של דלקים מאובנים מהמזרח התיכון ועד לאיזורים בו הם נצרכים - בעיקר במדינות אירופה העשירות. המלחמה באוקראינה האיצה תהליכים אלה, בין היתר בשל היות רוסיה מקור משמעותי ביותר להפקת הדלקים. הרצון של מדינות המערב להשתחרר מהתלות ברוסיה תמרץ בין היתר פיתוח של מקורות אנרגיה חלופיים.

על רקע חשיבות הציר והאינטרסים הכלכליים, ניתן להבין גם את ההסכם שנחתם לאחרונה בין ישראל ללבנון. עיקרו: ניצול שדות הגז בים התיכון, שחלק מתוצריו ינותבו לאירופה. פרויקט נוסף שצמח בהקשר זה הוא פרויקט קצא"א - קו המאפשר העברת נפט לאירופה מבלי לעבור דרך תעלת סואץ. הקו היה מפגע סביבתי גם בשנים בהם הופחתה פעילותו עקב המהפכה האיראנית. הסכמי אברהם נועדו לפתוח אותו מחדש לשם הזרמת נפט מהאמירויות, ואחד ההישגים הבולטים של התנועה למאבק הסביבתי בישראל הייתה הקפאתו.

באשר למונדיאל, אמר קמינר, חשוב לשמור יד על הדופק ולדבר עם הציבור. כך למשל בנושא האהדה לה זכתה נבחרת מרוקו בישראל, במיוחד בקרב האוכלוסייה הערבית. מרוקו, המהווה במידה רבה חלק מהציר הנזכר לעיל, אינה מדינה דמוקרטית. לאור גילויי הסולידריות מצד שחקני ואוהדי נבחרת מרוקו עם המאבק הלאומי הפלסטיני, נוצרה תפיסה כי חלק משמעותי מאזרחיה מתנגדים להסכמי הנורמליזציה עם ישראל.

ההתנגדות וביקורת זו, אמר קמינר, מהווים למעשה ביקורת סמויה גם על המשטר. הביקורת על הנורמליזציה של ישראל בעולם הערבי ושיתוף הפעולה האזורי (מעבר לדחיקת העניין הפלסטיני) צריכה להישמע. זאת בשל ההשלכות הסביבתיות

האקטיביסטית, הפמיניסטית והמזרחית בישראל. עורכות האסופה הן ד"ר טל דקל ושולה קשת. סיפורו של הספר החדש "שמלה, סימלה - שיבה לאנטיאה" החל ב-2019, עת עלתה בגלריות "אגריפס 12" ו"מרי" הירושלמיות תערוכה תחת אותו שם. הייתה זו הפניית זרקור לגלריה "אנטיאה", שפעלה בעיר בין השנים 1994-2009. לדברי העורכות, הספר נכתב "מתוך חשש שפועלה החלוצי והייחודי של 'אנטיאה' יישכח, וששמה ייעלם מתולדות האמנות הישראלית". האוצרות בחרו בשמלה כנושא כי ראו בה פריזמה שדרכה ניתן לדון במגוון רחב של סוגיות פמיניסטיות - אותן סוגיות שבגינן הוקמה גלריה אנטיאה.

קול באישה אמנות

הספר נפתח במחקר, באיסוף נתונים וב"בניית מפת הימצאות בהיסטוריה של האקטיביזם הפמיניסטי בשדה האמנות בישראל". הספר משלב את מאמרה המחקרי של ד"ר רות מרקוס. המאמר הוא מסה חזותית מרהיבה, המבוססת על ניתוח יצירותיהן של האמניות שלקחו חלק בתערוכה ובפעילות הגלריה אנטיאה.

אנטיאה הייתה חלק בלתי נפרד מהארגון הפמיניסטי קול האישה, שהוקם בירושלים בשנת 1994 על-ידי אראלה שדמי, איבון דויטש, רותי ויקטור, גילה סבירסקי, אילנה ברודי ופעילות נוספות.

השם "קול-האישה" נבחר כמחווה למרכז פמיניסטי שפעל בירושלים עשור קודם לכן תחת אותו שם. היה זה ארגון ללא מטרות רווח, שנועד לקדם מודל פמיניסטי רב-תרבותי לשינוי חברתי, לפתח תוכניות למנהיגות נשים ולקדם מתן זכויות ופיתוח תעסוקתי לנשים. מייסדות קול האישה החליטו לייסד גלריה שתעניק לנשים קול ותייצג את הארגון.

ריקה הלוי

עלה לאקרנים הסרט

"קדחת ים תיכונית"

"קדחת ים תיכונית", סרטה של הבימאית מהא חאג', עלה בשבוע שעבר (14.12) לאקרנים ברחבי צרפת. עלילת הסרט מתרחשת בעיר חיפה, שם גם צולם הסרט ובה מתגוררת הבימאית. הסרט, בהפקה פלסטינית, ייצג את הרשות הפלסטינית בתחרות פרסי האקדמיה האמריקאית לקולנוע (האוסקר) הקרובה.

הקרנת הבכורה של הסרט התרחשה בפסטיבל קאן, בו הוא אף זכה בפרס התסריט הטוב ביותר. בניגוד לסרטיה הקודמים של הבימאית, "קדחת ים תיכונית" הופק ללא מימון כספי ציבור ישראליים. חאג' השיגה תקציבים מגרמניה, מקטאר, מצרפת ומקפריסין.

סרטה הקודם של חאג', "עניינים אישיים", שהוקרן בפסטיבל קאן ב-2016, זכה אף הוא בפרס. הסרט הוקרן באותה שנה גם בפסטיבל הסרטים הבינלאומי חיפה וזכה בפרס קרן תרבות חיפה לסרט העלילתי הטוב ביותר.

"קדחת ים תיכונית" מוגדר קומדיה שחורה. הוא מגולל את קורותיו של וואליד (עאמר חלחל), תושב חיפה, סופר ומשורר, השוקע בדיכאון ודועך לאיטו למגינת ליבם של הסובבים אותו - אשתו, ילדיו והוריו. כאשר פוגש וואליד את שכנו החדש ג'לאל (אשרף פראח), "מלך הקומבינות" השונה מאוד ממנו, הופכים שני הגברים ידידים בנפש.

יוסי אבו

שמלה, סימלה: שיבה לאנטיאה

ספר בנושא המהפכה

הפמיניסטית באמנות

בשבוע שעבר (12.12) נערכה בסינמטק ירושלים השקת הספר "שמלה, סימלה - שיבה לאנטיאה: מהפכה פמיניסטית באמנות הישראלית" בהוצאת הגלריה "אגריפס 12" הירושלמית, ובעריכתן של נעמי טנהאוזר וריטה מנדס-פלס. החזון העומד מאחורי גלריית אגריפס 12 הוא לדברי העורכות - "השילוב בין אמניות, אוצרות וחוקרות הרואות במחקר בימה למתן תוקף לפעילותן וליצירתן של נשים. זאת כחלק ממהלך פמיניסטי רחב היקף השואף לייצר שיח ציבורי חלופי לשיח החברתי הפטריארכלי והדכאני. לשם כך, אנו מקדמות פעולות עצמאיות; יוצרות שיתופי פעולה עם יחידות ויחידים וגם עם מוסדות אחרים; ומקדמות מהלכים ביוזמת חברות העמותה המצטלבים עם דרכינו וחזוננו ומצטרפות אליהם". הספר הוא חלק בלתי נפרד מפעילות הגלריה.

ספר שני לאחר "אמנות ואקטיביזם"

זה ספר שני העוסק באמנות נשים הרואה אור השנה בישראל. לפני כמה חודשים פרסמה הוצאת הספרים של העמותה "אחותי - למען נשים בישראל" את הספר: "יוצרות שינוי - על אמנות ואקטיביזם בישראל".

"יוצרות שינוי" היא אנתולוגיה בת 206 עמודים, המאגדת מאמרים אקדמיים, רשימות, שירה ומבחר תיעודי יצירות אמנות המקדמות שינוי חברתי. האנתולוגיה מציעה סקירה היסטורית, תוכנית ורעיונית של קורות האמנות

11 הפגנות נגד יוקר המחייה

המפלגה הקומוניסטית הישראלית

המושב השביעי של הוועד המרכזי

על סדר היום: **סיכום מערכת הבחירות**

ייערך בשישי, 23.12, בשעה 13:00, בפרעם

סניף חד"ש יפו

אסיפה פומבית

בהשתתפות ח"כ עופר כסיף

חמישי, 22.12, בשעה 20:00

במועדון, רחוב השקמה 3

חד"ש עובדים תל-אביב

הפועלים מתים והקבלנים מתעשרים

אירוע לזכר קורבנות הקטל בענף הבנייה

ראשון, 25.12, בשעה 19:00

כיכר הבימה, תל-אביב

סניף חד"ש תל-אביב

אסיפה שנתית

בהשתתפות ח"כ יוסף עטאונה

חמישי, 3.1.2023, בשעה 19:30

אולם הגדה השמאלית, אחד העם 70

מועדון הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת"א

הקרנת הסרט

"רתיעה"/רומן פולנסקי

בהנחיית הסופרת והפסיכולקאניאנית אורנה קסטל

ויוצרת הקולנוע ענבר שטיגליץ

בריטניה, 1965, 105 דקות (אנגלית; עם כתוביות באנגלית)

מוצ"ש, 24.12, בשעה 10:30

ההסתדרות פרסמה (19.12) כי בכוונתה לקיים בסוף חודש דצמבר ובחודש ינואר 11 הפגנות ברחבי הארץ תחת הכותרת: "מדינה ישראל אומרת די! יוצאים לרחובות!". זאת, על רקע התגבשות ממשלת נתניהו השישית.

ההפגנה הראשונה התקיימה בחיפה (20.12), ואחריה יתקיימו הפגנות באשדוד (21.12) ובירושלים (24.12). ביום שלישי, 27 בדצמבר, תתקיים עצרת באשדוד ולמחרת באשקלון. במהלך חודש ינואר צפויות המחאות להתקיים בנהריה (3.1), בנצרת ובנוף הגליל (4.1), ברחובות (10.1), בבאר שבע (11.1) ובתל-אביב (17.1). עצרת הסיום תתקיים בירושלים (24.1).

לפי ההסתדרות, מטרת הקמפיין להציב את יוקר המחיה בראש סדר היום החברתי-פוליטי, ולכוון את הזרקור לחברות תנוכה, אסם, שטראוס ויתר היצרניות שבחרו להעלות את מחירי מוצריהן. ההסתדרות תעמיד במרכז גם את העלאת שכר המינימום.

אשתדך חתמה ההסתדרות על עסקת חבילה כושלת מול שר האוצר אביגדור ליברמן. זו הייתה אמורה להעלות את שכר המינימום ל-6,000 שקל במהלך חמש פעימות. כעת דורש ארגון העובדים להגיע מיד אל היעד. על רקע התפתחויות אלה, צפוי להיפתח בחודשים הקרובים מו"מ בנושא הסכמי השכר במגזר הציבורי כולו. יותר מ-700 אלף עובדים ידרשו תוספות שכר כפיצוי על יוקר המחיה, וההפגנות הן הצהרת כוונות מצד ההסתדרות.

מק"י מחוז אלבטוף

אבל על מות החבר הוותיק

אבו זיאד חביב זריק

מק"י מחוז נצרת

משתתף בצערם של **אמנה וכמאל אבו אחמד** במות אמם

נעימה קאסם אבו אחמד

השבוע באתר "זו הדרך"

שוטרים ניסו להפסיק הופעה של תאמר נפאר בכפר יאסיף, אלימות משטרתית נגד פעילי סביבה ועוד...

zoha.org.il

zohaderekh@gmail.com

מל' 03-6293944

ת"ד 26205, ת"א 6126102

info@maki.org.il

maki.org.il

אתר זו הדרך zoha.org.il